

ΝΟΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δ.Π.ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Δ.

ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 26 του Φλεβάρη 1906

ΓΡΑΦΕΙΑ: Δρόμος Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 187

ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΦΥΛΛΟ:

Κ. Τ. Πολιτικό Γράμμα.

J. Duvillar. Το «Ταξίδι» του Ψυχάρη.

ΑΛΕΞΑΝΤΡΑ ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΥ. 'Επιστήμη πρωτομάθητη—'Ανθρώπινος Μηχανισμός (συνέχεια).
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΥΣΗΣ. Σκιαγραφίες (δ Βερναρδάκης—'Ο Βικέλας).

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ Κρονικά Γράμματα (μεταφρ. 'Ηλ. Βουτιεριδή).

KARL. DIETERICH. Παρατηρήσεις στις φιλο-
λογίες της 'Ανατολικής Εθρώπης (τέλος).

Κ.Τ. Νεκρικοί Διάλογοι.

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. 'Η 'Αλλη Μεριά.

Α. Ε. Παραμύθι του Μολίβου (της Μιτυλήνης).

Κ. ΜΠΩΝΤΕΛΑΙΡ. Μικρά πεζά ποιήματα.

Κ. Ν. ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΣ. Μία Μεγάλη Παρα-
σκευή στους Κορφούς.

ΘΕΑΤΗΣ. Οι ταφογδύτες.

ΝΙΚΙΑΣ. Στη θάλασσα

ΠΟΙΗΜΑΤΑ. Ρήγας Γκλόφης, Βαρλέντης, Ν.
Καρβούνης.

Δ. Π. Τ. Φαινόμενα και Πράγματα ('Ο βρον-
κόλακας—'ΑΓράμματα από την 'Ελβετία—'Η φιλο-
σοφία του Κωσταγερανόφ—'Ο κ. Π. Κανάκης—
'Αστυφύλακας τυχοκλέφτης).

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ—Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ—ΒΑΡΒΑ-
ΡΟΠΑΖΑΡΟ—ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ
ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ—ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ

Φίλε Νουμά,

Νομίζω πως δεν είταν κατάλληλη ή σι-
γημή να περγελάσει τώρα ο επιστολογράφος σου
Λέκας 'Αρβανίτης τον κ. Θεοτόκη. 'Εχει βέ-
βαια αρκετά στο παθητικό του ο κ. Θεοτόκης,
και μάλιστα τον αξέχαστο μοντεκαρλισμό. Μά
στά στρατιωτικά έδειξε μεγάλο πατριωτισμό,
έχει το συνηθισμένο πατριωτισμό με λόγια, πα-
ρά τον ασυνήθιστο με θυσία, και καθένας τ'ο
χρωστά τώρα σέβας και πρέπει νάν τον έπιστη-
ρίξει.

'Ο άνθρωπος που πρέπει να μουντσουρώσει
ή κοινή περιφρόνηση είναι ο Ραλλάκος. Τί θέα-
μα! Μία στιγμή νόμισε ο κόσμος πως άφ-
τός ίσως θ' αρχίσει καινούργια ήθη πολιτικά
και θα έβγαине από το φατριαστικό και ασυνεί-
δητο βοδρκο. Μά δέστε τον, χώθηκε μέσα σά
νεροβούζαλο, τόσο που μήτε και ή μύτη του
δεν φαίνεται. Ξανάγινε ο παλιός σανιδάς, χειρό-
τερος παρά ποτέ.

Στον πόλεμο είδε με τ' μάτια του τ'α στρα-
τιωτικά χάλια και θα νόμιζε κανείς πως θα
βοηθοόσε κι άφτός να βγούν οι στρατιωτικοί από
τ'α πλοιτικά που είταν ή πρώτη άφορμή της

καταστροφής. Μά τίποτα δεν τους συγκινά τους
λυσσασμένους αρχοφάγους. Τ'ο ρητό τους είναι
'γαία μιχθήτω πυρί».

Και τ'ο έπιχειρημά του πως τάχα δεν άφι-
νει τ'ο Σύνταγμα τον άποκλεισμό των στρα-
τιωτικών σοφ θυμίζει των σοφιστών τ'ο άρι-
στούργημα. «'Ο,τι δεν έχασες τ'ο χειρ' κέρατα
δεν έχασες, άρα τ'α χειρ'». Δεν άποκλείνει ρητά
τ'ο Σύνταγμα τους στρατιωτικούς από τ'η βου-
λή' άρα προστάζει να μπαίνουν. 'Ετσι ο φο-
νιάς πρέπει να λείει «Δεν έμποδίζει ρητά τ'ο
Σύνταγμα τ'ο φόνο' άρα έχουμε τ'ο λεφτερο να
σκοτώνουμε». 'Ετσι κατά τ'ο Σύνταγμα άς
κλέβουμε κι' άς παραβαίνουμε και τίς δέκα
έντολές.

Χειρότερο όμως ακόμα κι' άπελπιστικώ-
τερο είναι όταν βλέπει κανείς νέους σαν τους
Καραπάνους ν' αρχίζουν τ'ο στάδιό τους με τ'ην
πολιτική του Ραλλάκου.

Κ. Τ.

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ

"Ω! μάτια που δακρύζανε
Πάνου στον ξεμο βράχο.

Κι από τ'ο βράχο φάνηκες
Που άρμένιζες μονάχο,
Μέσ' του πελάου τ'α κύματα,
'Ωσά βαρβάτον ήτι
Που χαλινάρι δεν ψηφά,
Δε νοιώθει μονοπάτι.

'Αρμένιζες κι άρμένιζες
Και μάκρυνες ολόενα,
Σά μιά γοργόνα μάγισσα
Νά σ' έσερνε στα ξένα,
Κι ήτρομον έλαράδερνες
Και πάλευες μονάχο.

"Ω! μάτια που δακρύζανε
Πάνου στον ξεμο βράχο...

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

Τ'α τάλαρα στο δέντρο.

Μία γυναίκα πήγαινε στ' άμπέλι της, και στα
κλαριά ενός δέντρου είδε να χοροπηδούν τάλαρα.
'Εμάζεψε όσα μπόρεσε, καμιά τριανταριά. 'Από πί-
σω της έρχότανε μι'ά άλλη γυναίκα' τ'ης φώναξε
κι αύτ'η να μαζέψη, μά μόλις έπλησίασε τ'α τά-
λαρα χάθηκαν. Και μόνο όσα μαζέψε εκείνη τ'ης
έμειναν.

ΝΕΚΡΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

διορθωμένος, μεγαλωμένος,
είκονογραφημένος.

"Ερχεται ο Σουρή; γυμνός, έξδν που φο-
ρεϊ τ'ο καστόρι τον και μι'ά βελάδα.

ΣΟΥΡΗΣ. Προσκυνώ,

ΓΑΒΡΙΗΛ. Καλώς τον. ('Από μέσα του). Είναι
να σπαρταράς. (Συριστά). 'Από που είσαι τ'ο λό-
γου σου κι' είσαι έτσι φορεμένος;

ΣΟΥΡΗΣ. 'Εγώ, πρωτοστάτορά μου, πότε εί-
μαι από τ'ην Κρήτη, πότε είμαι από τ'η Σμύρνη,
πότε από τ'η Χιό... Σά ζούσε ο μακαρίτης ο Σκυ-
λίτης που χάριζε βελάδες, πάντα είμωνα Χιότης.

ΓΑΒΡΙΗΛ. 'Εχεις λοιπόν πολλές πατρίδες;

ΣΟΥΡΗΣ. Πολλές. 'Απαράλλαχτα σαν τ'ον
'Ομηρο. Βλέπεις, ένα είμαστε... εγώ κι' ο 'Ομη-
ρος.

ΓΑΒΡΙΗΛ. Τί; ποιητής είσαι και τ'ο λόγου
σου;

ΣΟΥΡΗΣ. Ποιητής, μάλιστα... σά δέ με κοι-
τάξεις από κοντά. Τ'ο λέει κι' ο Ξενόπουλος.

ΓΑΒΡΙΗΛ. Και τί ποιήματα κάνεις;

ΣΟΥΡΗΣ. Τ'ης δεκάρας, σαν τους λόγους τ'ου
Κώστα. Τ'η μεγάλη μου τέχνη όμως τ'ην έδειξα σέ
μι'ά μετάφραση τ'ου 'Αριστοφάνη... γιατί είμαι εί-
δικός στις αίσχρολογίες.

ΓΑΒΡΙΗΛ. Και πως σε λένε;

ΣΟΥΡΗΣ. Σουρή.

ΓΑΒΡΙΗΛ. Σουρή... ουρή... Μπα! πως γίνε-
ται; Τ'ο βαφτιστικό σου τ' όνομα;

ΣΟΥΡΗΣ. Γιώργης.